

χωρίου . . . καὶ πληρώνοντας καὶ αὐτὴ τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτι στεργεται καὶ αὐτὴ ἢ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει καὶ αὐτὴ τὰ ὅσα τῆς εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τίς ἐνοχλήσουν καὶ νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνῃ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήσῃ, νὰ χαρίσῃ καὶ ἕτερα ἀνεόχλητα . . . ».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', πρὸς καδῆν Νάξου, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης καὶ τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζονται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μπουργο καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»), ἐν 151, σ. 624–625 καὶ ἐν 197, σ. 155–159.
« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινὴν τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσῃ καὶ παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταιριασμοὺς καὶ περιστάσεις, νὰ πλερώνῃ εἰς τὸ μουντουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασᾶ ρεάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . . ».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 78–80 καὶ 437–444.
« . . . Γράφοντες . . . γνώμη καὶ τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐγγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθεῖς, καὶ διορισθεῖς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ συνοδικῶς κυρωθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς ὡς ἐμφρόνως καὶ προνοητικῶς καὶ κατὰ θείαν νεῦσιν συντελεσθεῖς, ἔχῃ τὸ κῶρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀθῶοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι καὶ προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας καὶ περιχώρου ταύτης . . . ἀπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ἐγγενῶν καὶ ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, πάσης καὶ παντοίας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν καὶ λοιπῶν ἀπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

ἔχωσι προικίζεῖν διατετιμημένως μέχρι δύο χιλιάδων καὶ πεντακοσίων γρόσιων. Εἰ δὲ τῆς τρίτης τελοῦσι τάξεως, ἔχουσι προικοδοτεῖν τὰ πάντα χίλια πεντακόσια γρόσια, καὶ μηδὲνα τῶν ἐκ τῆς τριττῆς τάξεως τολμᾶν ὅλως ὑπερβαίνειν τὸν ἐν ἐκάστη διορισθέντα ἀριθμὸν τῆς προικοδοσίας. Τοὺς δὲ κατωτέρω τούτων ὑπάρχοντας καὶ μὴ ἐξαρκούντας προικοδοτεῖσθαι μέχρι τῶν τριῶν πονγγείων, ἔχειν ἄδειαν ἀδιορίστως δι' ὀλιγωτέρας ποσότητος ὑπανδρεῦειν τὰς θυγατέρας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἂν ἐφικνεῖται ἡ ἐκάστου δύναμις . . . Οὐτ' οὖν οἱ προικίζοντες γονεῖς τολμάτωσαν τὸν ἀνωτέρω διορισθέντα ἀριθμὸν ἀθετῆσαι, καί, ἢ φανερώς, ἢ κρυφίως, ἢ ἐμμέσως, ἢ ἀμέσως, οἴαδῃτινι ἄλλῃ μηχανῇ καὶ ὑποσχέσει, ἢ πρὸ τοῦ γάμου, ἢ μετὰ τὸν γάμον, ἐπ' ὀνόματι προικοδοσίας, ἢ δοῦναι, ἢ ὑπόσχεσθαι, ἢ διὰ λόγον, ἢ ἐγγράφως, περισσότερα . . . Ὅς δ' ἂν τις καὶ ὁποῖος, ὑπὸ κενοδοξίας πεφυσημένος τολμήσῃ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀθετῆσαι καὶ παραβῆναι τὸν κοινῶς παρὰ τῆς πολιτείας καὶ ἡμῶν διαταχθέντα ὅρον τοῦτον . . . ὁ τοιοῦτος, ὁποῖός ποτ' ἂν ᾖ, ὡς προδότης τῆς κοινῆς συστάσεως καὶ ὠφελείας, ὡς ἐχθρὸς τῆς πολιτείας, καὶ ἀναιρέτης τῆς καλῆς συμφωνίας, ὡς ὕβριστὴς τοῦ μυστηρίου, καὶ ἐνὶ λόγῳ ὡς κοινὸς λυμεὼν, ἀφωρισμένος εἴη . . .».

338

1736–1744. Γράμμα πΚ. Νεοφύτου Ζ', δι' οὗ ἀνακαλεῖται ἡ περὶ περιορισμοῦ τῶν προικοδοσιῶν διάταξις, ἐν 70, Β', σ. 444–446.

» . . . (τὸ) ἡμέτερον πατριαρχικὸν συνοδικὸν (γράμμα) . . . ἔμπης οὐκ ἴσχυσεν ἐνεργηθῆναι τὸ παράπαν καὶ διαφυλαχθῆναι, διὰ τε τὴν φθάσασαν ὁπωσδήποτε ὑπερισχύσαι καὶ ἐπικρατῆσαι συνήθειαν τῆς ἐν προικοδοσίαις ὑπερβολῆς . . . τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἀρχοντικοῦ συστήματος μὴ ὁμοφωνοῦντος, μηδὲ συναινοῦντος ἐπὶ τῷ τοιούτῳ διορισμῷ, ἧς ἔνεκα διαφωνίας συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι τὰ γαμικὰ συναλλάγματα μετὰ προικοδοσίας, μὴ φυλαττούσης τὸν γεγονότα διορισμόν, . . . οὗ ἔνεκα, δευτέρας σκέψεως ἐκκλησιαστικῆς γενομένης, ἐπειδὴ ὁ προγεγονὼς περὶ τῆς προικὸς ὅρος, καίτοι καλῶς συντελεσθεὶς ὡς πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν ἀφορῶν, . . . ὡς μήτε φυλαχθεὶς ἄχρι τοῦδε, μήτε εὐλογηθεὶς τὸ παράπαν, ἀλλ' οὐτε εἰς τὸ ἐξῆς φυλαχθῆναι τε καὶ ἐνεργηθῆναι οἷός τε ὢν, ὑπάρχει ἄκυρος τοῦ λοιποῦ . . . καὶ τὸ προεκδοθὲν περὶ τούτου ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν γράμμα μένη κακεῖνο ἄκυρον καὶ ἀνενέργητον . . .».

339

1737. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', πρὸς μ. Ἀθηνοῦ Ζαχαρίαν, περὶ ὅρου προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 446–451 καὶ ἐν 169, Α', σ. 139–144.
(Προῖξ α' τάξεως 1500 γρόσια· αἱ τάξεις β' καὶ γ' ὀλιγώτερον).

340

1737. Προικοσύμφωνον 3 Φεβρ., ἐν Παροικίᾳ Πάρου, ἐν 57, σ. 166.

